

Shministim (Twaalfde klassers) – 2009-12

Wanneer je in Nederland na de twaalfde klas de school verlaat, lokt het leven met onbegrensde mogelijkheden. Je stapt als jong volwassene de wereld in met je eigen dromen. Een studie, een beroep, of eerst een grote reis....?

In een land als Israël ziet dat moment er anders uit. De jeugd houdt abrupt op en er wacht eerst alleen een boze droom. Ieder moet eerst lang het leger in na de twaalfde klas, jongens drie jaar, meisjes twee jaar. Een vervangende dienstplicht is er niet. Mannen moeten daarna tot hun 45e jaar nog een maand per jaar dienen als reservist.

Het leger heeft in Israël een andere plaats in de samenleving dan hier in Nederland. De oprichting van de Joodse staat Israël werd bereikt door een oorlog tegen de niet-Joodse bevolking in Palestina. Er werden 700.000 mensen verdreven, velen vermoord, tientallen dorpen werden met de grond gelijk gemaakt om alle hoop op terugkeer uit te wissen. Sinds die tijd is Israël in allerlei oorlogen en gewelddadige uiteenzettingen verwickeld, tot op de dag van vandaag. De laatste oorlog tegen de Gazastrook eindigde een jaar geleden. Ook in de door Israël bezette gebieden op de Westoever van de Jordaan zijn voortdurend spanningen. Er leven een half miljoen Joodse kolonisten in nederzettingen die met elkaar verbonden zijn door "Jews-only" wegen met vele checkpunten. De Palestijnen leven er na 60 jaar nog steeds in bedrukkende omstandigheden. En dat geldt

Emelia Marcovich

ook voor de niet-Joden in Israël zelf, ongeveer 20% van de bevolking. (1.) De problemen beginnen eigenlijk al op school. Het schoolsysteem in Israël is zo georganiseerd, dat Joodse kinderen geen contact hebben met andere kinderen. Zij kennen hun taal en cultuur niet, maar horen de standaardverhalen over de helden van de "onafhankelijkheidsoorlog" die de staat Israël veroverden en de 'vijand' verdreven. Ieder kind weet, dat het in het leger zal moeten dienen en in oorlog of ander geweld verwickeld kan raken. Militairen komen daar op school over vertellen. Het dienen in het leger is verbonden met een hogere status in de samenleving. Daarom zijn er ook niet-Joodse jongeren die in het leger gaan. Bij iedere sollicitatie wordt ernaar gevraagd. De samenleving is diep met het leger verwoven.

Emelia Marcovich

En als je daar nu anders over denkt als jongere? Wat heb je dan te kiezen? Ze zijn er wel, scholieren die een andere mening hebben, en daar zo van overtuigd zijn dat ze de consequenties ervan willen dragen. Één van hen is Emelia Marcovich. Zij is 19 jaar, en moet op één februari 2010 de gevangenis in omdat ze dienst weigert. In eerste instantie voor 28 dagen. Maar daarna wordt ze opnieuw opgeroepen, en als ze weer weigert, kan ze weer een maand de cel in. Niemand weet hoe vaak zich dat gaat herhalen. Sommigen werden zo meer dan twee jaar in de gevangenis gehouden. Wie geen legerkleding wil dragen in de gevangenis, wordt bovendien in eenzaamheid opgesloten. Toch doet Emelia het. Ze is er vast van overtuigd, dat oorlog en geweld geen oplossing bieden maar alleen nog meer problemen scheppen. Ze ging meermaals op bezoek in Bi'lin, een stadje in de bezette gebieden, sprak er met Palestijnen, en kon in deze mensen geen vijand ontdekken. Die visie kan ze niet verloochenen, en daarom neemt ze de straf en alle onzekerheid op de koop toe. Zij werd *Shminist*, zo noemen de twaalfdeklassers die in Israël dienstweigeren zich. Het woord *shministim* betekent gewoon: twaalfdeklassers.

Hagai Mattar

Het begon allemaal in 2002 toen Hagai Mattar in de twaalfde klas zat en ook niet in het leger wilde vanwege zijn kritiek op de politiek en de bezetting. (3.) Hij schreef een openbare brief aan de premier, waarin hij bekend maakte dat hij dienst zou weigeren. Die brief werd uiteindelijk ondertekend door meer dan 300 twaalfdeklassers in Israël. Zo ontstond de beweging van de Shministim. Ook in 2003 en in 2008 waren er weer scholieren die zo'n brief schreven en ondertekenden, en dit jaar dus weer. De beweging wordt steeds groter, oud-scholieren helpen mee. Zij demonstreren bij de 9-meter hoge muur tussen Israël en de bezette Palestijnse gebieden, en leggen contacten met de Palestijnse vrienden en andere vredes-activisten. Op hun website (4.) geven zij aan, dat steun van anderen voor hen erg belangrijk is.

Hagai Matar

Cornelis Boogerd – advent 2009

1.) - Zie ook de Nieuwsbrieven van de werkgroep Ein Bustan in Nederland. Je kunt ze vinden op de website van Ein Bustan onder het kopje: Nederlands: www.ein-bustan.org

2.) - <http://www.spiegel.de/schulspiegel/ausland/0,1518,671618,00.html> - In dit artikel in het Duitse blad Der Spiegel komt Emelia zelf aan het woord. Ook is zij op Facebook te vinden.

3.) - <http://www.spiegel.de/schulspiegel/ausland/0,1518,455271,00.html>

4.) - www.December18th.Org - Zie ook een interview met Maya Wind en Netta Mishley uit 2008 op you tube: <http://www.youtube.com/watch?v=VBSlrhrB0oI&NR=1>